

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2010. gada 16. decembrī*

Lieta C-480/09 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2009. gada 26. novembrī iesniedza

AceaElectrabel Produzione SpA, Roma (Itālija), ko pārstāv L. Radicati di Brocolo [*L. Radicati di Brozolo*] un M. Merola [*M. Merola*], *avvocati*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki —

Eiropas Komisija, ko pārstāv V. Di Buči [*V. Di Bucci*], pārstāvis,

atbildētāja pirmajā instancē,

* Tiesvedības valoda — itāļu.

Electrabel SA, Brisele (Beļģija), ko pārstāv L. Radikati di Brocolo un M. Merola, *avvocati*,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs H.N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], tiesneši A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] (referents), A. Ross [*A. Rosas*], A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*] un K. Toadere [*C. Toader*],

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*], sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 30. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

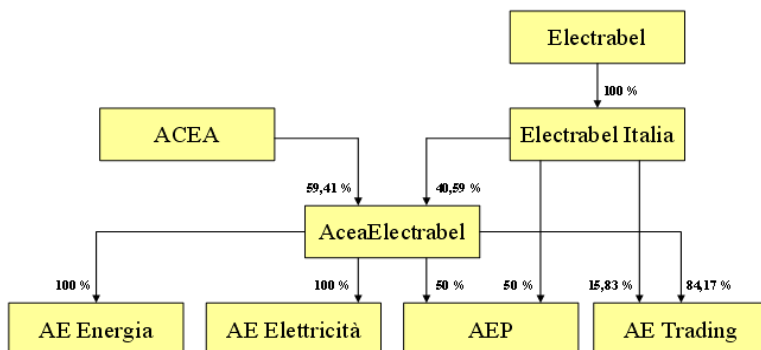
Spriedums

- 1 Savā apelācijas sūdzībā *AceaElectrabel Produzione SpA* (turpmāk tekstā — “AEP”) lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2009. gada 8. septembra spriedumu lietā T-303/05 *AceaElectrabel/Komisija* (Krājums, II-137. lpp.; turpmāk tekstā — “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru tā ir noraidījusi AEP prasību atcelt Komisijas 2005. gada 16. marta Lēmumu 2006/598/EK par valsts atbalstu, ko Itālijas valsts — Lacijas reģions — gatavojas sniegt siltumnicas efekta samazināšanai (OV 2006, L 244, 8. lpp.; turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”).

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 Šīs lietas rašanās faktus, kā tie izklāstīti pārsūdzētā sprieduma 1.–17. punktā, var apkopot šādi.
- 3 AEP ir sabiedrība, kura piegādā elektroenerģiju un kuru kontrolē *Electrabel Italia SpA* (turpmāk tekstā — “*Electrabel Italia*”) un *AceaElectrabel Holding SpA* (turpmāk tekstā — “*AceaElectrabel*”), proti, katra 50% apmērā.

- 4 *Electrabel Italia* 100% apmērā atrodas *Electrabel SA* (turpmāk tekstā — “*Electrabel*”), kuras sēdeklis ir Beļģijā, kontrolē.
- 5 *AceaElectrabel* ir kopuzņēmums, kuru ir izveidojusi *ACEA SpA* (turpmāk tekstā — “*ACEA*”) un *Electrabel Italia*. Šis kopuzņēmums darbojas elektroenerģijas un gāzes nozarē, un to 59,41% apmērā kontrolē *ACEA* un 40,59% apmērā — *Electrabel Italia*. Līgumos par šī kopuzņēmuma izveidi bija paredzēts, ka sabiedrībai *ACEA* ir jānodod *AEP* divas elektroenerģijas ražošanas iekārtas un piecas hidroelektroenerģijas iekārtas, savukārt *Electrabel* bija jāizstrādā vairāki projekti iekārtu būvniecībai.
- 6 *AceaElectrabel* turklāt pilnībā vai daļēji kontrolē uzņēmumus *AceaElectrabel Energia* (100%), *AceaElectrabel Elettricità* (100%) un *AceaElectrabel Trading* (turpmāk tekstā — “*AE Trading*”; 84,17%).
- 7 Tādējādi šo uzņēmumu struktūru var atspoguļot šādi:

- 8 2002. gada 28. janvārī Itālijas Republika paziņoja Eiropas Kopienu Komisijai divus projektus atbalsta investīcijām, no kuriem viens bija par tāda centrālāpkures tīkla sistēmas Romas tuvumā būvniecību, kura saņems enerģiju no daļēji atjaunotas un modernizētas (pārbūvētas) koģenerācijas stacijas un nodrošinās ar apkuri jaunu ciematu (turpmāk tekstā — “attiecīgais atbalsts”). Šī projekta investīcijas izmaksas bija EUR 9 500 000 apmērā un attiecīgā atbalsta — EUR 3 800 000 apmērā.
- 9 Ar 2003. gada 13. maija vēstuli Komisija paziņoja Itālijas Republikai savu lēmumu attiecībā uz attiecīgo atbalstu uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto oficiālo izmeklēšanas procedūru. Komisija uzskatīja, ka attiecīgais atbalsts bija saderīgs ar kopējo tirgu, bet ka bija jāpiemēro principi, kurus bija noteikusi Tiesa savā 1997. gada 15. maija spriedumā lietā C-355/95 P *TWD/Komisija* (*Recueil*, I-2549. lpp.), ar kuru tika apstiprināts Pirmās instances tiesas 1995. gada 13. septembra spriedums apvienotajās lietās T-244/93 un T-486/93 *TWD/Komisija* (*Recueil*, II-2265. lpp.; turpmāk tekstā — “judikatūra lietā *TWD/Komisija*).
- 10 Šajā ziņā Komisija norādīja, pirmkārt, ka *ACEA* bija viens no uzņēmumiem ar pašvaldības kapitālu, kurš darbojās enerģētikas sektorā, kurā tika paredzētas atbalsta shēmas (turpmāk tekstā — “agrāk saņemtais atbalsts”), kuras ar Komisijas 2002. gada 5. jūnija Lēmumu 2003/193/EK par valsts atbalstu, kuru Itālija nodokļu atbrīvojumu un subsidētu aizdevumu formā piešķīra sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumiem, kuru vairākuma akcionārs ir publisko tiesību subjekts (OV 2003, L 77, 21. lpp.; turpmāk tekstā — “agrāk pieņemtais lēmums”), tika atzītas par prettiesiskām un nesaderīgām ar kopējo tirgu, un, otrkārt, ka Itālijas Republika, lai gan bija divi šajā ziņā izteikti atgādinājumi, nebija apstiprinājusi Komisijai, ka sabiedrībai *ACEA* šo shēmu ietvaros izmaksātās naudas summas faktiski ir tikušas atgūtas, kā prasīts agrāk pieņemtā lēmuma 3. pantā.
- 11 Komisija uzskatīja, ka *ACEA* bija attiecīgā atbalsta sākotnējais saņēmējs un ka *AEP* par šobrīdējo saņēmēju ir kļuvusi vienīgi pēc vairākām reorganizācijām. Turklāt Komisija

norādīja, ka *ACEA* un *AEP* ir jāuzskata par vienu ekonomisku vienību un ka, lai gan ir bijusi iekšēja reorganizācija, šī pati grupa, kurā ir ietverta *ACEA*, ir uzskatāma par attiecīgā atbalsta saņēmēju.

- ¹² 2005. gada 16. martā Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu, ar kuru tā attiecīgo atbalstu atzina par saderīgu ar kopējo tirgu, bet tā izmaksu *AEP* apturēja līdz brīdim, kad Itālijas Republika iesniegs pierādījumu par to, ka *ACEA* ir atmaksājusi agrāk saņemto atbalstu.

Tiesvedība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

- ¹³ Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] kancelejā iesniegts 2005. gada 3. augustā, *AEP* saskaņā ar EKL 230. pantu cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu.
- ¹⁴ Izvirzot pirmo pamatu, *AEP* ir norādījusi uz EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu, kā arī kļūdām apstrīdētā lēmuma pamatojumā un pierādīšanā attiecībā uz to, ka attiecīgais atbalsts ir jāatzīst par valsts atbalstu. Otrais pamats tika izvirzīts par EKL 88. panta un Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK[L 88.] panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), pārkāpumu, kā arī apstrīdētajā lēmumā pieļautajām kļūdām tiesību piemērošanā un nepietiekamu un pretrunīgu apstrīdētā lēmuma pamatojumu, nosakot attiecīgā atbalsta adresātu. Trešais pamats tika izvirzīts par attiecīgā atbalsta samaksas apturēšanas prettiesiskumu un neatbilstošu atsaukšanos uz judikatūru lietā *TWD*/Komisija.

- 15 2005. gada 6. decembrī *Electrabel* lūdza atļauju iestāties lietā *AEP* prasījumu atbals-tam. Ar 2006. gada 7. aprīļa rīkojumu Pirmās instances tiesas piektās palātas priekš-sēdētājs šo iestāšanos lietā atļāva.
- 16 2007. gada 24. jūlijā Pirmās instances tiesa lūdza lietas dalībniekiem un Itālijas Re-publikai tai iesniegt dokumentāru pierādījumu — ja tas ir to rīcībā — par to, ka *ACEA* eventuāli ir atmaksājusi agrāk saņemto atbalstu.
- 17 Ar 2007. gada 7. septembra vēstuli Itālijas Republika apstiprināja, ka *ACEA* ir atmak-sājusi naudas summu EUR 1511 135,88 apmērā par 1998. gadu un naudas summu EUR 1 534 938,78 apmērā par 1999. gadu.
- 18 Ar 2008. gada 14. februāra vēstuli Komisija norādīja, ka *ACEA* atmaksātās naudas summas procentuāli bija ļoti neliela naudas summa salīdzinājumā ar to naudas sum-mu, kura bija jāatmaksā saskaņā ar agrāk pieņemto lēmumu attiecībā uz *ACEA* bi-lancē par 2004. gadu iekļautajiem aprēķiniem. Komisija uzsvēra, ka nosacījums par apturēšanu, no kura bija atkarīga attiecīgā atbalsta samaksa, tādējādi nevarēja tikt uzskatīts par izpildītu.
- 19 Ar pārsūdzēto spriedumu Pirmās instances tiesa prasību noraidīja.
- 20 Attiecībā uz pirmo pamatu Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka Komisija, nepārkāp-jot EKL 87. panta 1. punktu, attiecīgo atbalstu varēja atzīt par valsts atbalstu, jo at-tiecīgās centrālāpkures tīkla sistēmas lokālais raksturs neizslēdza nedz konkurenci ar citiem energoproduktiem, nedz iespējamo kaitējumu tirdzniecībai starp dalībval-stīm, un ka šis atzinums bija pietiekami pamatots. Turklāt Pirmās instances tiesa kā

nepieņemamus bija noraidījusi argumentus, saskaņā ar kuriem apstrīdētā lēmuma pamatojums bija pretrunīgs un pierādījumi par attiecīgā atbalsta atzīšanu par valsts atbalstu bija nepietiekami, jo Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka prasības pieteikumā šajā ziņā nebija sniegta nekāda argumentācija.

- 21 Pirmās instances tiesa par nepieņemamu bija atzinusi otro pamatu tiktāl, ciktāl tas bija izvirzīts par EKL 88. panta un Regulas Nr. 659/1999 pārkāpumu, ņemot vērā, ka pirmajā instancē iesniegtajā prasības pieteikumā, kā uzskatīja Pirmās instances tiesa, nebija ietverts neviens arguments attiecībā uz iepriekš minētajiem pārkāpumiem. Saistībā ar otrajā pamatā minētajām apstrīdētajām lēmumā pieļautajām kļūdām tiesību piemērošanā un apstrīdētā lēmuma nepietiekamo un pretrunīgo pamatojumu, nosakot attiecīgā atbalsta adresātu, Pirmās instances tiesa nolēma, pirmkārt, ka Komisija, uzskatot, ka attiecīgā atbalsta izvērtēšanas mērķiem *ACEA* un *AEP* bija jāuzskata par vienu ekonomisku vienību un ka *ACEA* bija jāuzskata par vienu no attiecīgā atbalsta saņēmējām, nebija pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Otrkārt, Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka apstrīdētais lēmums bija pietiekami pamatots un tajā nebija nekādu pretrunu.
- 22 Saistībā ar trešo pamatu Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz saviem attiecībā uz otrā pamata izvērtēšanu minētajiem apsvērumiem, ir noraidījusi argumentus par to, ka *ACEA* un *AEP* nav viens un tas pats veidojums un ka agrāk saņemtajam atbalstam un attiecīgajam atbalstam nav kumulatīva efekta. Pirmās instances tiesa arī uzskatīja, ka pretēji tam, uz ko ir norādījusi *AEP*, judikatūra lietā *TWD/Komisija* bija piemērojama arī attiecībā uz vispārīgajām atbalsta shēmām un ne tikai attiecībā uz individuālo atbalstu. Visbeidzot Pirmās instances tiesa nolēma, ka Komisija, uzskatot, ka tai nebija nedz jāpierāda konkurences izkropļošanas sekas, kuras radīja agrāk saņemtā atbalsta un attiecīgā atbalsta kumulācija, nedz iepriekš jāzina precīzs agrāk saņemtā atbalsta apmērs, bija ievērojusi minēto judikatūru.

Lietas dalībnieku prasījumi

23 AEP lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu un apmierināt pirmajā instancē iesniegtos prasījumus;

— pakārtoti nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

24 Komisija lūdz Tiesu:

— noraidīt apelācijas sūdzību un

— piespriest *AEP* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 25 Apelācijas sūdzības iesniedzēja ir izvirzījusi divus pamatus attiecībā, pirmkārt, uz pirmajā instancē celtās prasības ietvaros izvirzīto pamatu sagrozīšanu, pārsūdzētajā spriedumā pieļautajām kļūdām tiesību piemērošanā, kā arī pārsūdzētā sprieduma pamatojuma nelōgiskumu un pretrunīgumu attiecīgā atbalsta saņēmēja noteikšanā. Otrais pamats ir izvirzīts par pirmajā instancē celtās prasības ietvaros izvirzīto pamatu sagrozīšanu, pārsūdzētajā spriedumā pieļautajām kļūdām tiesību piemērošanā, kā arī pārsūdzētā sprieduma pamatojuma nelōgiskumu un pretrunīgumu attiecībā uz judikatūras lietā *TWD*/Komisija piemērošanas apjomu.

Par pirmo pamatu attiecībā uz attiecīgā atbalsta saņēmēja noteikšanu

Par pirmā pamata pirmo daļu attiecībā uz pirmajā instancē celtās prasības ietvaros izvirzīto pamatu sagrozīšanu

— Lietas dalībnieku argumenti

- 26 *AEP* uzskata, ka pirmajā instancē izvirzītā otrā pamata atzīšanas par nepieņemamu pamatā, jo tas attiecās uz EKL 88. panta un Regulas Nr. 659/1999 pārkāpumu, bija virspusējs prasības pieteikuma vērtējums, jo atsaukšanās uz šiem noteikumiem bija jālasa kopā ar argumentāciju par pieļauto kļūdu attiecīgā atbalsta saņēmēja noteikšanā.

Saņēmēja pareiza noteikšana esot svarīga procesuālo noteikumu valsts atbalsta jomā ievērošanas kontekstā.

- ²⁷ *AEP* norāda, ka jautājums par *ACEA* un *AEP* ekonomisko kontinuitāti saistībā ar tās uzņēmuma filiāles nodošanu, kura bija atbildīga par projekta īstenošanu, kas bija attiecīgā atbalsta priekšmets, bija plaši apsvērts gan lietas dalībnieku iesniegtajos procesuālajos rakstos, gan tiesas sēdē. Tomēr Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā šo diskusiju, tādējādi sagrozot prasības pamatu un pierādīšanas pasākumu rezultātus.

— Tiesas vērtējums

- ²⁸ Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Vispārējai tiesai ir jānoraida kā nepieņemama tai iesniegtā prasības pieteikuma prasījumu daļa, tādēļ ka būtiski faktiskie un tiesiskie apstākļi, ar ko šī daļa ir pamatota, loģiski un saprotami neizriet no paša prasības pieteikuma teksta (2006. gada 18. jūlija spriedums lietā C-214/05 P *Rossi/ITSB*, Krājums, I-7057. lpp., 37. punkts, un 2007. gada 13. marta rikožums lietā C-150/06 P *Arizona Chemical u.c./Komisija*, 45. punkts).
- ²⁹ Līdz ar to Pirmās instances tiesa, vispirms saskaņā ar Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu norādot, ka jebkurā prasības pieteikumā pietiekami nepārprotami un precīzi ir jābūt ietvertam strīda priekšmetam un kopsavilkumam par izvirzītajiem pamatiem, lai atbildētāja puse varētu sagatavot savu aizstāvību un Pirmās instances tiesa lemt par prasību, kā nepieņemamu noraidīja argumentāciju par EKL 88. panta un Regulas Nr. 659/1999 pārkāpumu, jo ar šo argumentāciju nebija izpildīti šie nosacījumi.

- 30 Pirmās instances tiesā iesniegtajā prasības pieteikumā skaidri, nepārprotami, saskaņoti un saprotami nebija norādīts, kādēļ ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpti šie noteikumi. Turklāt *AEP* Tiesai nebija iesniegusi nevienu konkrētu pierādījumu, lai pierādītu, ka ar Pirmās instances tiesā iesniegto prasības pieteikumu bija izpildīti iepriekš minētie nosacījumi.
- 31 It īpaši jānorāda, ka šajā ziņā nepietiek minēt, ka atsaukšanās uz iepriekš minētajiem noteikumiem ir jālasa kopā ar argumentāciju par pieļauto kļūdu attiecīgā atbalsta saņēmēja noteikšanā, jo pirmajā instancē iesniegtajā prasības pieteikumā nav nedz izskaidrota šī saikne, nedz tas, kādēļ iespējamās kļūdas rezultātā ir noticis šo pašu noteikumu pārkāpums.
- 32 Šajos apstākļos pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par pirmā pamata otro daļu attiecībā uz kļūdām tiesību piemērošanā

— Lietas dalībnieku argumenti

- 33 *AEP* norāda, ka Pirmās instances tiesa, apstiprinot Komisijas secinājumu par to, ka *ACEA* un *AEP* ir viena ekonomiska vienība, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Lai arī sabiedrība *AEP* mazāk nekā 30% pieder sabiedrībai *ACEA*, tā 70% pieder *Electrabel*, kas nozīmē, ka neesot iespējams apgalvot, ka *AEP* veido vienu ekonomisku vienību ar *ACEA*.

- 34 *AEP* uzskata, ka no visas Pirmās instances tiesas savas argumentācijas atbalstam norādītās judikatūras izriet, ka rīcības brīvība, kura ir Komisijai, lai noteiktu, vai atbalsta saņēmēja noteikšanas mērķiem divi vai vairāki uzņēmumi veido vienu ekonomisku vienību, ir vienīgi gadījumos, kad vienai un tai pašai personai vai grupai ir ekskluzīva kontrole. Savukārt, ja uzņēmumu kontrolē, kā šajā lietā, kopuzņēmums, kuru pašu kontrolē divas atšķirīgas grupas, no minētās judikatūras nevar izsecināt, ka Komisija var atzīt, ka starp kontrolēto sabiedrību un vienu no divām sabiedrībām, kas kontrolē kopuzņēmumu, pastāv ekonomiska vienība.
- 35 *AEP* arī uzskata, ka Komisija nekad nav piemērojusi šādu pieeju citām konkurences tiesību jomām, lai arī šīs tiesības visās tās jomās izmanto vienus un tos pašus jēdzienus. Pretēji tam, ko ir uzskatījusi Pirmās instances tiesa, koncentrāciju vai aizliegto vienošanos jomā piemērojamie jēdzieni varot tikt pārņemti valsts atbalsta jomā, izņemot īpašos gadījumos, kuros ir pamatota atšķirīga interpretācija.
- 36 Šajā ziņā Komisija savā lēmumā, ar kuru ir apstiprināta *AEP* izveide, šo kopuzņēmumu ir atzinusi par koncentrāciju, jo šis uzņēmums bija funkcionāli autonomas salīdzinājumā ar savām mātes sabiedrībām. Taču funkcionālās autonomijas jēdziens konkurences tiesībās tiek izmantots attiecībā uz kopuzņēmumiem, kuriem, lai arī tos kontrolē atšķirīgas ekonomiskās grupas, pašiem ir sava organizatoriskā un administratīvā struktūra un kuri darbojas tirgū ar autonomiem darbības un finanšu līdzekļiem.
- 37 *AEP* uzskata, ka tādējādi Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu, kad tā pārsūdzētā sprieduma 142. punktā nolēma — neņemot vērā šo Komisijas iepriekšējo konstatējumu — ka *AEP* nav faktiskas funkcionālas autonomijas salīdzinājumā ar *ACEA* un

Electrabel, jo tām pār *AEP* ir kopīga kontrole. Pirmās instances tiesa esot sajaukusi funkcionālās autonomijas un kontroles jēdzienus, jo ne jebkura kontrole ietekmē uzņēmuma funkcionālo autonomiju.

- 38 Turklāt tiktāl, ciktāl Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 142. punktā ir uzskatījusi, ka *AEP* nav funkcionāli autonoma, jo tās saražotās enerģijas laišanu tirgū nodrošina *AE Trading*, *AEP* norāda, ka šādiem apsvērumiem nav nozīmes, jo ražošanas, kā arī vairumtirdzniecības, kuru šajā gadījumā nodrošina *AEP*, nodalīšana no mazumtirdzniecības, ko šajā gadījumā veic *AE Trading*, ir parasta prakse enerģētikas nozarē un Komisijai tas ir bijis zināms koncentrācijas apstiprināšanas brīdī.
- 39 *AEP* piebilst, ka, lai arī Pirmās instances tiesa ir norādījusi, ka Komisija sabiedrībai *AEP* nav nedz noteikusi nekādu atbildību, nedz lūgusi atmaksāt agrāk saņemto atbalstu, tomēr *AEP* ar *Electrabel* starpniecību cieš no attiecīgā atbalsta apturēšanas sekām. Taču, ja Komisija, izmantojot *AEP*, vēlējās sasniegt *ACEA*, tai nevajadzēja ietekmēt *Electrabel* stāvokli un tādējādi tai vajadzēja apturēt attiecīgo atbalstu tikai tajā daļā, kura atbilst *ACEA* daļībai, proti, 29,705 %.
- 40 *AEP* uzskata, ka Pirmās instances tiesas atsaukšanās uz 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-91/01 Itālija/Komisija (*Recueil*, I-4355. lpp., 50.–53. punkts) nav svarīga, jo lieta, kurā tika taisīts šis spriedums, bija par vienas sabiedrības tiesībām izmantot mazajiem un vidējiem uzņēmumiem piešķirto preferenciālo režīmu, nevis piederību ekonomiskai vienībai. Turklāt šī lieta vēl jo vairāk bija saistīta ar vienas grupas ekskluzīvu kontroli.

- 41 Tiktāl, ciktāl Pirmās instances tiesa ir uzskatījusi, ka starp *ACEA* un *AEP* pastāv ekonomiska kontinuitāte saistībā ar tās uzņēmuma filiāles nodošanu, kura bija atbildīga par projekta īstenošanu, kurš ir attiecīgā atbalsta priekšmets, *AEP* uzskata, ka šī nodošana nevar būt pietiekama, lai pierādītu, ka *AEP* veic darbību, kuru iepriekš veica *ACEA*, un ka *AEP* ir kļuvusi par šī atbalsta saņēmēju. Šī nodošana arī nevar pamatot apsvērumu, ka *AEP* un *ACEA* veido vienu ekonomisku vienību.
- 42 Šajā ziņā *AEP* norāda, ka minētā projekta nodošana ir notikusi ar kopuzņēmuma nolīgumu, kurā bija norādītas *ACEA* organizētās uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūras beigas, kuras ietvaros nodotā uzņēmuma filiāle tika atbilstoši novērtēta saskaņā ar tirgus noteikumiem. No Komisijas paziņojuma “Ceļā uz Komisijas lēmumu efektīvu izpildi, kuros dalībvalstīm tiek uzdots atgūt nelikumīgu un nesaderīgu valsts atbalstu” (OV 2007, C 272, 4. lpp.) 33. punkta izriet, ka tādas aktīvu nodošanas gadījumā (“asset deals”) kā šajā lietā apspriestās nepastāv kontinuitāte starp esošo un jauno uzņēmumu.
- 43 Attiecībā uz Pirmās instances tiesas apsvērumiem par risku, ka ar attiecīgās *ACEA* uzņēmuma filiāles nodošanu *AEP* varēja tikt neievērota agrāk pieņemtajā lēmumā ietvertā atmaksāšanas kārtība, *AEP* atgādina, ka tā Pirmās instances tiesā ir norādījusi, ka tik ekonomiski un stratēģiski svarīgs darījums kā *AceaElectrabel* izveidošana nevarēja tikt paredzēts, lai neievērotu risku, ka var tikt apturēts valsts atbalsts par tik nenozīmīgu naudas summu salīdzinājumā ar darījuma kopējo vērtību.
- 44 Turklāt Pirmās instances tiesa, nolemjot, pirmkārt, ka Komisijai nav jāpierāda neievērošanas mērķis un, otrkārt, ka nodošanas konstatējums un ar šo nodošanu radīto risku, ņemot vērā noteikumus valsts atbalsta jomā, ņemšana vērā ir pietiekams

Komisijas pamatojums, ir atbrīvojusi Komisiju no pienākuma pamatot savus lēmumus citādāk, nekā atsaucoties uz teorētiskiem un paradoksāliem pieņēmumiem.

- ⁴⁵ Tiesas sēdē *Electrabel* atbalstīja *AEP* argumentāciju, lai pierādītu gan to, ka starp *AEP* un *ACEA* nepastāv ekonomiskas vienības, gan to, ka nav bijis mērķa neievērot agrāk pieņemtajā lēmumā ietvertu atmaksāšanas kārtību attiecīgās *ACEA* uzņēmuma filiāles nodošanas sabiedrībai *AEP* laikā. It īpaši *Electrabel* norāda, ka katrs neievērošanas risks ir jāizvērtē nevis abstrakti, bet pamatojoties uz konkrētiem faktiem.

— Tiesas vērtējums

- ⁴⁶ Tā kā *AEP* un *Electrabel* apstrīd Pirmās instances tiesas konstatējumu par to, ka Komisija varēja uzskatīt, ka *AEP* un *ACEA* attiecībā uz agrāk saņemto atbalstu un attiecīgo atbalstu ir viena ekonomiska vienība, jāpārbauda, vai Pirmās instances tiesa, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, šajā jautājumā varēja apstiprināt apstrīdēto lēmumu.
- ⁴⁷ Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka, tā kā pēc restrukturizācijas, kas ietvēra vienas sabiedrības ražošanas iekārtu nodošanu jaunizveidotajām ražošanas sabiedrībām, esošā sabiedrība turpina būt ieinteresētā persona šajās jaunizveidotajās ražošanas sabiedrībās, visas šīs sabiedrības saistībā ar atbalstu kopā var veidot vienu grupu, lai gan katrai no jaunizveidotajām ražošanas sabiedrībām ir sava no esošās sabiedrības atšķirīga juridiskā personība (šajā ziņā skat. 1984. gada 14. novembra spriedumu lietā 323/82 *Intermills/Komisija, Recueil*, 3809. lpp., 11. punkts).

- 48 Esošā sabiedrība un jaunās darbojošās sabiedrības tostarp var veidot ekonomisku vienību, ja ar īstenoto restrukturizāciju ir izveidots nedalāms kopums no rūpnieciskā un finansiālā skatupunkta (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Intermills*/Komisija, 12. punkts).
- 49 Tāpat no Tiesas judikatūras izriet, ka, ja vienība, kurai pieder kapitāldaļu kontrolpakete kādā sabiedrībā, šo kontroli īsteno, tieši vai netieši ietekmējot sabiedrības pārvaldību, tad ir uzskatāms, ka šī vienība piedalās kontrolētā uzņēmuma veiktajā saimnieciskajā darbībā (2006. gada 10. janvāra spriedums lietā *Cassa di Risparmio di Firenze* u.c., Krājums, I-289. lpp., 112. un 118. punkts).
- 50 Ja tā nav, tad vienkārša viena uzņēmuma sadalīšana divās atsevišķās vienībās, no kurām pirmā tieši turpina iepriekšējo saimniecisko darbību, bet otra kontrolē pirmo, iejaucoties tās pārvaldībā, būtu pietiekama, lai liegtu Savienības noteikumu par valsts atbalstu lietderīgo iedarbību. Tas ļautu otrajai vienībai gūt labumu no subsīdijām vai citām priekšrocībām, ko piešķir valsts vai no valsts līdzekļiem, un tās pilnībā vai daļēji izmantot pirmās vienības labā, kā arī abu veidotās saimnieciskās vienības interesēs (iepriekš minētais spriedums lietā *Cassa di Risparmio di Firenze* u.c., 114. punkts).
- 51 Kā apstākļi, kas tostarp var, pirmkārt, sniegt iespēju veikt kontroles pasākumus, sniegt pamudinājumus un finansiālu atbalstu, kurš pārsniedz vienkāršu kapitāldaļu ieguldīšanu, kā arī, otrkārt, atspoguļot dabisku un funkcionālu saikņu pastāvēšanu starp vienību, kurai pieder kapitāldaļu kontrolpakete kādā sabiedrībā, un šo pašu kontrolēto sabiedrību, var būt tas, ka minētās vienības padomes un kontroles institūcijas locekļus ieceļ pielīdzināmās kontrolētās sabiedrības institūcijās (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Cassa di Risparmio di Firenze* u.c., 116. un 117. punkts).

- 52 Šajā lietā nedz *AEP*, nedz *Electrabel* nav apstrīdējušas šādus Pirmās instances tiesas konstatējumus, proti, pirmkārt, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 103. punktā ir konstatējusi, ka *ACEA* bija sākotnējā attiecīgā atbalsta saņēmēja, ka *ACEA* uzņēmuma filiāle, kura saņēma minēto atbalstu, tika nodota *AEP* un ka *AEP* turpināja veikt šīs uzņēmuma filiāles darbību. Tāpat pārsūdzētā sprieduma 142. punktā Pirmās instances tiesa norādīja, ka *AEP* saražotās enerģijas laišanu tirgū nodrošina *AE Trading*, kura 84,17 % pieder *AceaElectrabel*, kura 59,41 % apmērā ir atkarīga no *ACEA*.
- 53 Otrkārt, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 109. punktā ir konstatējusi, ka *AEP* ir saistīta gan ar *ACEA*, gan *Electrabel* un ka *ACEA* pieder kapitāldaļu vairākums sabiedrībā *AceaElectrabel*, kurai savukārt pieder 50 % no *AEP* kapitāldaļām, un pārsūdzētā sprieduma 111. punktā Pirmās instances tiesa ir konstatējusi, ka *ACEA expressis verbis* ir apstiprinājusi, ka tā kopā ar *Electrabel* kontrolē *AEP*.
- 54 Treškārt, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 119. punktā ir norādījusi, ka, lai arī *AEP* direktoru padomē sabiedrību *Electrabel* pārstāv astoņi no divpadsmit locekļiem un *AEP* valdē — četri no sešiem locekļiem, vissvarīgāko jautājumu izlemšanā ir vajadzīga piekrišanas saņemšana no viena no locekļiem, kuri pārstāv *ACEA*, kas viņam dod tiesības nobloķēt lēmuma pieņemšanu.
- 55 No šī sprieduma 47. un 48. punktā atgādinātās judikatūras izriet, ka šādos apstākļos Komisija, nepārsniedzot savas rīcības brīvības robežas, varēja uzskatīt, ka pēc *ACEA* ar *Electrabel* atbalstu veiktās restrukturizācijas *ACEA* un *AEP* attiecībā uz agrāk saņemto atbalstu un attiecīgo atbalstu veido daļu no nedalāma kopuma, jo ar minēto restrukturizāciju sabiedrībai *AEP* tika nodota attiecīgā *ACEA* uzņēmuma filiāle, *AEP* turpināja veikt šī uzņēmuma filiāles darbības, *ACEA* palika ieinteresēta *AEP* un *AEP* saražoto enerģiju tirgū laida *AE Trading*, kuru kontrolēja *ACEA* kā vairākuma kapitāldaļu turētājs sabiedrībā *AceaElectrabel*.

- 56 Turklāt, ņemot vērā šī sprieduma 49. un 51. punktā atgādināto judikatūru, no šiem pašiem konstatējumiem izriet, ka Komisija varēja uzskatīt, ka *ACEA*, kurai pieder kopīga kapitāldaļu kontrolpakete sabiedrībā *AEP*, šo kontroli faktiski īsteno, tieši vai netieši ietekmējot sabiedrības *AEP* pārvaldību gan tādējādi, ka *AEP* direktoru padomē un tās valdē ir *ACEA* pārstāvji, gan arī tādējādi, ka tai pieder vairākums kapitāldaļu sabiedrībā *AceaElectrabel*, kurai pieder 50 % no *AEP* kapitāldaļām.
- 57 Turklāt Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 125. punktā ir norādījusi, pirmkārt, ka līgumā par *ACEA* nodotās uzņēmuma filiāles nodošanu *AEP* tika paredzēts noteikums, saskaņā ar kuru ir izslēgta jebkādu strīdu esamība jautājumā par minēto filiāli, un, otrkārt, ka *ACEA* šajā brīdī jau bija apstrīdējusi agrāk pieņemto lēmumu.
- 58 Šādos apstākļos Pirmās instances tiesai nevar pārņemt, ka tā ir pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 130. punktā uzskatot, ka Komisija šajā lietā bija pierādījusi, ka *ACEA* kopīgi ar *Electrabel* veiktā restrukturizācija varēja radīt iespēju, ka tiek neievērota agrāk pieņemtajā lēmumā ietvertā atmaksāšanas kārtība.
- 59 Pirmkārt, ir jāuzskata, ka pretēji tam, ko apgalvo *AEP* un *Electrabel*, iespējas, ka var tikt neievērota agrāk saņemtā atbalsta atmaksāšanas kārtība, ņemšana vērā nevar tikt pakļauta pierādījumam par šāda mērķa esamību šīs lietas faktisko apstākļu kontekstā. Ja tas tā būtu, uzņēmumi tiktu mudināti izveidot sabiedrības, kuru mērķis būtu neievērot prettiesisku atbalstu atmaksāšanu, gūstot priekšrocību no tā, ka Komisijai būtu jāpierāda šāda mērķa sasniegšana.
- 60 Tādējādi Pirmās instances tiesa pareizi nolēma, ka pietiktu, ja Komisija šajā lietā pierādītu šāda riska esamību.

- 61 Otrkārt, Komisija varēja uzskatīt, ka, ja netiktu atzīts, ka *AEP* un *ACEA* ir viena ekonomiska vienība, *AEP* pēc restrukturizācijas un *ACEA* kopīgajā kontrolē varētu turpināt veikt nodoto darbību, kura saņēma agrāk saņemto atbalstu, un saņemt attiecīgo atbalstu. Turklāt Komisija varēja uzskatīt, ka attiecīgā atbalsta piešķiršana *AEP* ļautu *ACEA* gūt no tā labumu, jo tās veic savas attiecīgās saimnieciskās darbības kā nedalāms kopums.
- 62 Taču, ņemot vērā šī sprieduma 50. punktā atgādināto judikatūru, ar to, ka *ACEA* būtu iespēja saņemt attiecīgo atbalstu, pietiktu, lai Savienības noteikumiem par valsts atbalstu atņemtu to lietderīgo iedarbību, un turklāt šāda iespēja būtu pretrunā judikatūras lietā *TWD*/Komisija loģikai.
- 63 Šādos apstākļos Pirmās instances tiesa, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, varēja uzskatīt, ka Komisija, kurai šajā ziņā ir plaša rīcības brīvība, nebija pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinot, ka *ACEA* un *AEP* attiecībā uz agrāk saņemto atbalstu un attiecīgo atbalstu veido vienu ekonomisku vienību.
- 64 It īpaši jānorāda, ka Pirmās instances tiesa varēja uzskatīt, ka tas apstākļi, ka *ACEA* kontrolē pār *AEP* varēja veikt vienīgi kopīgi ar *Electrabel* un ka *Electrabel* piederēja lielāka daļa no *AEP* kapitāldaļām nekā *ACEA*, šajā lietā ļāva Komisijai secināt, ka *ACEA* un *AEP* veido vienu ekonomisku vienību.
- 65 Šo konstatējumu nevar atspēkot citi *AEP* minētie argumenti.
- 66 Pirmkārt, jāuzskata, ka, ņemot vērā iepriekš minēto analīzi, nevar tikt atbalstīti argumenti, pirmkārt, par *AEP* funkcionālo autonomiju salīdzinājumā ar *ACEA*, ko

Komisija bija konstatējusi, izvērtējot koncentrāciju, un, otrkārt, par ekonomiskas vienības jēdzienu aizliegto vienošanos un koncentrāciju jomās. Kā Pirmās instances tiesa pareizi ir nolēmusi pārsūdzētā sprieduma 135., 137. un 138. punktā, ekonomiskas vienības jēdziens valsts atbalsta jomā var atšķirties no jēdziena, kurš tiek piemērots citās konkurences tiesību jomās.

- ⁶⁷ Katrā ziņā nedz *AEP* iespējamā funkcionālā autonomija, nedz ekonomiskas vienības jēdziens, kurš tiek piemērots aizliegto vienošanos un koncentrāciju jomās, nevar apšaubīt to, ka, ņemot tostarp vērā *ACEA* tiesības nobloķēt lēmuma pieņemšanu vissvarīgākajos *AEP* vadības jautājumos, Pirmās instances tiesa šajā lietā varēja apstiprināt Komisijas konstatējumu, ka *ACEA* veic kopīgu kontroli pār *AEP* un ka *AEP* ir daļa no nedalāmā kopuma.
- ⁶⁸ Otrkārt, attiecībā uz argumentu par attiecīgās uzņēmuma filiāles nodošanu *AEP* eventuālās aktīvu nodošanas (“asset deal”) ietvaros pietiek norādīt, ka noteikumi par šāda veida darījumiem nevar tikt piemēroti tādos apstākļos kā pamata lietā, kad *ACEA* turpina kopīgi kontrolēt attiecīgā uzņēmuma filiāli un kad *ACEA* tādējādi var tikt uzskatīta par tādu, kura kopā ar *AEP* veido vienu ekonomisku vienību.
- ⁶⁹ Treškārt, saistībā ar argumentu par Pirmās instances tiesas atsaukšanos uz iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija no šī sprieduma 55.–64. punktā izdarītā vērtējuma izriet, ka, pat ja pieņemtu, ka šī atsaukšanās ir kļūdaina, kā apgalvo *AEP*, Pirmās instances tiesa tomēr varēja secināt, ka Komisija varēja konstatēt, ka *ACEA* un *AEP* veido vienu ekonomisku vienību. Līdz ar to šis arguments ir noraidāms.

- 70 Ceturtkārt, attiecībā uz *AEP* izvirzīto argumentu par to, ka attiecīgais atbalsts bija jāaptur tikai attiecībā uz *ACEA* piederošajām *AEP* kapitāldaļām, pietiek norādīt, ka šī sprieduma 61. punktā minēto iemeslu dēļ Komisija un Pirmās instances tiesa varēja uzskatīt, ka jebkurš *AEP* piešķirtais atbalsts, pat nelielā apmērā, varēja radīt priekšrocības *ACEA*.
- 71 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida.

Par pirmā pamata trešo daļu attiecībā uz pārsūdzētajā spriedumā ietvertā pamatojuma nelogiskumu un pretrunīgumu

— Lietas dalībnieku argumenti

- 72 *AEP* pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā ir pārņēmusi visus Komisijas argumentus, nenorādot uz to pretrunīgumu un tajos pieļauto acīmredzamo kļūdu tiesību piemērošanā un novērtēšanā.
- 73 It īpaši *AEP* uzskata, ka, tā kā Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka sabiedrību *AEP* kontrolē divas atšķirīgas grupas un ka sabiedrībai *Electrabel* kā vienai no šīm grupām pieder kapitāldaļu vairākums, tās secinājums, saskaņā ar kuru uz sabiedrībām *AEP* un *ACEA* attiecas viens kontroles centrs, ir pretrunīgs, patvaļīgs un nelogisks, jo loģiski, ka viena sabiedrība nevar veidot vienu ekonomisku vienību ar divām atšķirīgām personām.

- 74 Turklāt attiecībā uz Pirmās instances tiesas apsvērumu par to, ka *AEP* nav funkcionāli autonoma, jo tās saražotās elektroenerģijas laišanu tirgū nodrošina *AE Trading*, nesot sniegts nekāds skaidrojums, kas varētu precizēt šī apsvēruma apjomu.
- 75 *AEP* uzskata, ka ir ireālistiski un nelōģiski uzskatīt, kā ir izdarījusi Pirmās instances tiesa, ka *AceaElectrabel* tika izveidota, lai neievērotu valsts atbalstam piemērojamus noteikumus un ka Komisijai nebija jāpierāda neievērošanas mērķis, bet ka nodošanas konstatējums un ar šo nodošanu radīto risku, ņemot vērā noteikumus valsts atbalsta jomā, ņemšana vērā ir pietiekams Komisijas pamatojums.
- 76 *AEP* uzskata, ka Pirmās instances tiesa arī nonāca pretrunās, pārsūdzētā sprieduma 140. punktā uzskatot, ka ekonomiskas vienības esamības noteikšanā ir jāņem vērā attiecīgā uzņēmuma dalība sabiedrību grupā, kuru tieši vai netieši kontrolē viena no šajā grupā esošajām sabiedrībām, kā arī vienas grupas, kuru kontrolē viena vienība, izveidošana, lai arī Pirmās instances tiesa pati bija konstatējusi, ka sabiedrību *AEP* kontrolēja divas dažādas vienības.

— Tiesas vērtējums

- 77 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru attiecībā uz Pirmās instances tiesas pienākumu spriedumos norādīt pamatojumu, kas izriet no Tiesas Statūtu 36. panta un 53. panta pirmās daļas, tai nav pienākuma izsmeļoši izklāstīt vienu pēc otra lietas dalībnieku izteiktos argumentus. Tādējādi pamatojums var būt netiešs ar nosacījumu, ka tas ieinteresētajām personām ļauj uzzināt iemeslus, kuru dēļ tikuši veikti attiecīgie pasākumi, un Tiesai — gūt pietiekamu informāciju, lai veiktu savu pārbaudi (2009. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-431/07 P *Bouygues* un *Bouygues Télécom*/Komisija, Krājums, I-2665. lpp., 42. punkts, kā arī 2010. gada 21. janvāra rīkojums lietā C-150/09 P *Iride* un *Iride Energia*/Komisija, 42. punkts).

- 78 Šajā lietā pietiek konstatēt, ka Pirmās instances tiesas sniegtā argumentācija ir skaidra un saprotama un ka tā ļauj gan *AEP*, gan *Electrabel* uzzināt iemeslus, kuru dēļ Pirmās instances tiesa ir noraidījusi minēto pamatu, gan arī Tiesai gūt pietiekamu informāciju, lai veiktu savu pārbaudi.
- 79 It īpaši ir jāuzsver, ka iespējamās argumentācijā ietvertās pretrunas, kuras *AEP* pārmet Pirmās instances tiesai, faktiski ir tās pašas iespējamās kļūdas tiesību piemērošanā, kuras jau tika izvērtētas un noraidītas, izvērtējot pirmā pamata otro daļu, nevis pamatojuma trūkums.
- 80 Līdz ar to pirmā pamata trešā daļa ir jānoraida un tādējādi ir jānoraida viss pirmais pamats kopumā.

Par otro pamatu attiecībā uz judikatūras lietā TWD/Komisija piemērošanas jomu

Par otrā pamata pirmo daļu attiecībā uz pirmajā instancē celtās prasības ietvaros izvirzīto pamatu sagrozīšanu

— Lietas dalībnieku argumenti

- 81 *AEP* norāda, ka Pirmās instances tiesa, pārsūdzētā sprieduma 172. punktā apstiprinot, ka Komisijai agrāk pieņemtajā lēmumā nebija jāizvērtē atbalsts, kurš tika individuāli

piešķirts, pamatojoties uz atbalsta shēmu, sagrozīja prasības trešo pamatu, kura mērķis bija lūgt noteikt, ka, lai uzdotu atmaksāt atbalstu, kurš tika individuāli piešķirts, pamatojoties uz atbalsta shēmu, vispirms bija jāpārbauda katra attiecīgā uzņēmuma individuālais stāvoklis.

- ⁸² *AEP* uzskata, ka pirms atmaksāšanas kārtības ir jānosaka, vai un ciktāl katrs uzņēmums, kurš pieder kategorijai, uz kuru attiecas minētā atbalsta shēma, saņēma ar EK līguma noteikumiem nesaderīgu atbalstu. Šajā lietā šī pārbaude vēl neesot notikusi.

— Tiesas vērtējums

- ⁸³ Attiecībā uz šiem iebildumiem pietiek norādīt, pirmkārt, ka no pirmajā instancē iesniegtā prasības pieteikuma 23.–28. punkta, kā arī pārsūdzētā sprieduma 147.–151. punkta izriet, ka Pirmās instances tiesa precīzi ir apkopojusi *AEP* izvirzītos argumentus, un, otrkārt, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 164.–181. punktā ir atbildējusi uz šiem argumentiem.

- ⁸⁴ It īpaši no pirmajā instancē iesniegtā prasības pieteikuma 25. punkta *in fine* izriet, ka *AEP* tostarp ir norādījusi, ka, lai sabiedrībai *ACEA* vai sabiedrībai *AEP* varētu pārņemt *ACEA* agrāk saņemta atbalsta prettiesiskumu, Komisijai savā agrāk pieņemtajā lēmumā bija jāizvērtē agrāk saņemta atbalsta shēmu piemērošana sabiedrībai *ACEA*, un ka Komisija, neveicot šo izvērtējumu, nevarēja iebilst pret šādu prettiesiskumu.

- 85 Tādējādi Pirmās instances tiesai nevar pārmest, ka tā ir sagrozījusi pirmajā instancē celtās prasības ietvaros izvirzīto trešo pamatu, kad tā atbildēja uz *AEP* izvirzītajiem argumentiem, it īpaši pārsūdzētā sprieduma 172. punktā konstatējot, ka Komisijai agrāk pieņemtajā lēmumā nebija jāizvērtē atbalsts, kas tika individuāli piešķirts, pamatojoties uz minētajām atbalsta shēmām.
- 86 Līdz ar to otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par otrā pamata otro daļu attiecībā uz kļūdām tiesību piemērošanā

— Lietas dalībnieku argumenti

- 87 Pirmkārt, *AEP* norāda, ka judikatūra lietā *TWD/Komisija*, kura attiecas uz atbalstu kumulācijas efekta izvērtēšanu attiecībā uz vienu uzņēmumu, var tikt piemērota tikai attiecībā uz to pašu uzņēmumu. *AEP* pirmā pamata ietvaros esot pierādījusi, ka *ACEA* un *AEP* nevar tikt uzskatītas par tādām, kuras veido vienu ekonomisku vienību. Tādējādi Pirmās instances tiesa esot kļūdaini apstiprinājusi apstrīdēto lēmumu, attiecinot uz to minēto judikatūru.
- 88 Otrkārt, *AEP* uzskata, ka Pirmās instances tiesai, lai pierādītu, ka agrāk saņemtais atbalsts kumulācijā ar attiecīgo atbalstu varēja radīt kaitējošu ietekmi, bija jāpārbauda, ka *ACEA* patiešām bija saņēmusi prettiesisku atbalstu, jo šādu pārbaudi neesot veikusi nedz Itālijas Republika, nedz Komisija.

⁸⁹ Tiktāl, ciktāl no Pirmās instances tiesas argumentācijas izriet, ka Komisijas veicamajā analizē it īpaši bija jāņem vērā atbalsta ietekme uz *ACEA*, *AEP* uzskata, ka Pirmās instances tiesa mainīja judikatūru lietā *TWD/Komisija*, paredzot jaunu saderīguma nosacījumu, kas nav noteikts Līgumā un kura mērķis ir sodīt par agrāk saņemta atbalsta atmaksas neesamību. Tā vietā, lai ņemtu vērā iespējamo kumulācijas efektu kā apstākli, lai izvērtētu attiecīgā atbalsta saderību ar kopējo tirgu, Pirmās instances tiesa esot piemērojusi minēto judikatūru kā instrumentu, lai liktu atmaksāt agrāk saņemto atbalstu, tajā pašā laikā nodrošinot, ka sabiedrība, kura bija saņēmusi agrāk saņemto atbalstu, līdz minētās atmaksāšanas brīdim nesaņem nekādu, pat netiešu, priekšrocību. Taču Pirmās instances tiesa neesot ieņēmusi nostāju attiecībā uz šo pamatiebildumu un pārsūdzētā sprieduma 188. punktā esot to noraidījusi ar pakārtoti izteiktu apstiprinājumu, kurš palicis vienīgi pieņēmumu līmenī.

⁹⁰ *AEP* uzsver, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī nebija iespējams nedz pieņemt kumulācijas efekta esamību, nedz novērtēt tās būtiskumu. Komisijai, pārbaudot atbalsta shēmu, esot izvēle pārbaudīt individuālus gadījumus vai veikt vienīgi vispārīgu un abstraktu vērtējumu. Ja tā izvēlas šo otro veidu, tā, lai nodrošinātu, ka attiecīgā dalībvalsts izpilda lēmumu, varot vienīgi celt prasību sakarā ar pienākumu neizpildi, jo ar judikatūru lietā *TWD/Komisija* neesot ticis paredzēts tai piešķirt alternatīvu soda instrumentu.

⁹¹ *AEP* uzskata, ka, tā kā minētās judikatūras mērķis ir novērst to, ka jaunā atbalsta saņēmējs tirgū var saņemt lielāku priekšrocību, jo viņš nav atmaksājis agrāk saņemtu prettiesisku atbalstu, šīs pašas judikatūras piemērošana prasa, lai priekšrocības, kuras rada jaunais atbalsts, tiktu pārbaudītas konkrēti un detalizēti, un ka šī pārbaude ir jāveic, īpaši atsaucoties uz tā uzņēmuma stāvokli attiecīgajā tirgū, kurš ir saņēmis atbalstu, salīdzinājumā ar tā konkurentiem un Kopienų tirdzniecības plūsmām.

- 92 *AEP* norāda, ka Komisijai, lai tā varētu apturēt jaunā atbalsta sniegšanu, ir jānonāk līdz motivētam secinājumam, ka konkurences un tirdzniecības izkropļošanas attiecīgajās nozarēs sekas, kuras rada abu atbalstu kumulācija, ir tādas, kuru rezultātā jāuzskata, ka jaunā atbalsta negatīvās sekas gūst virsroku pār pozitīvajām sekām, tādējādi padarot neiespējamu tās atļaujas sniegšanu līdz pirmā saņemtā atbalsta atmaksas brīdim.
- 93 Tādējādi tiktāl, ciktāl Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 186. punktā ir uzskatījusi, ka saskaņā ar judikatūru lietā *TWD/Komisija* Komisijai netiek prasīts pierādīt, ka abu atbalstu kumulācija ietekmē tirdzniecību, bet ka pietiek vienīgi ar šādas iespējas pieņemamību, Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 94 Treškārt, *AEP* uzskata, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka dalībvalstij un uzņēmumam, kas ir saņēmis jauno atbalstu, ir jāiesniedz Komisijai informācija, lai pierādītu, ka nepastāv jaunā atbalsta kumulācijas ar agrāk saņemtu prettiesisku un neatmaksātu atbalstu efekts. Ja attiecīgajai dalībvalstij ir jāiesniedz Komisijai atbilstoša informācija, lai pierādītu, ka jaunais atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, *AEP* uzskata, ka nedz šai dalībvalstij, nedz attiecīgajam uzņēmumam nav jāiesniedz negatīvs pierādījums par to, ka attiecīgo atbalstu kumulācija nekādi neietekmē tirdzniecību.

— Tiesas vērtējums

- 95 Vispirms ir jāatgādina, pirmkārt, ka arguments, saskaņā ar kuru *ACEA* un *AEP* attiecībā uz agrāk saņemto atbalstu un attiecīgo atbalstu veido divas atšķirīgas ekonomiskas vienības, tika noraidīts, izvērtējot pirmā pamata otro daļu. Otrkārt, šajā pašā vērtējumā tika norādīts, ka Pirmās instances tiesa, nolemjot, ka Komisija varēja

uzskatīt, ka attiecīgā atbalsta piešķiršana *AEP* ļāva no tā gūt labumu *ACEA*, tādējādi nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

- ⁹⁶ Turpinājumā ir jāatgādina, ka no Tiesas judikatūras izriet, ka nepieciešamība novērst neatmaksātā atbalsta kumulācijas ar plānoto atbalstu efektu ir tāda pati neatkarīgi no tā, vai runa ir par individuālu atbalstu vai atbalstu, kurš ietilpst atbalsta shēmā, un ka saskaņā ar judikatūru lietā *TWD/Komisija* Komisija var noteikt, ka atbalsts ir saderīgs tikai tad, ja vispirms tiek atmaksāts agrāk saņemtais prettiesiskais atbalsts (šajā ziņā skat. iepriekš minēto rīkojumu lietā *Iride* un *Iride Energia/Komisija*, 49., 50. un 70. punkts).
- ⁹⁷ Pirmkārt, Komisijai attiecīgajā gadījumā ir jāņem vērā iespējamā agrāk saņemtā prettiesiskā neatmaksātā atbalsta kumulācijas ar jauno atbalstu efekts (šajā ziņā skat. iepriekš minēto 1997. gada 15. maija spriedumu lietā *TWD/Komisija*, 26. un 27. punkts), un, otrkārt, Komisija par saderīgu ar kopējo tirgu var atzīt jaunu atbalstu tikai tad, ja tās rīcībā esošā informācija ļauj tai izdarīt šādu secinājumu (šajā ziņā skat. iepriekš minēto rīkojumu lietā *Iride* un *Iride Energia/Komisija*, 70. punkts).
- ⁹⁸ Šajā lietā Pirmās instances tiesa ir konstatējusi, pirmkārt, ka Komisijas rīcībā bija informācija, kas norādīja, ka *ACEA* bija saņēmusi agrāk saņemto atbalstu, un, otrkārt, ka tās rīcībā nebija informācijas, kas ļāva tai secināt, ka nepastāv agrāk saņemtā atbalsta prettiesiskas un ar kopējo tirgu nesaderīgas kumulācijas ar attiecīgo atbalstu efekts.
- ⁹⁹ Kā Pirmās instances tiesa ir pareizi atgādinājusi pārsūdzētā sprieduma 187. punktā, no judikatūras lietā *TWD/Komisija* izriet, ka, ja Komisija nolemj uzsākt oficiālo izmeklēšanas procedūru, dalībvalstij un uzņēmumam — jauna atbalsta iespējamajam saņēmējam — ir jāiesniedz Komisijai informācija, kas pierādītu, ka šis atbalsts ir

saderīgs ar kopējo tirgu, un ka šis pienākums attiecas arī uz vajadzību konstatēt, ka nepastāv jaunā atbalsta kumulācijas ar agrāk saņemtu prettiesisku un ar kopējo tirgu nesaderīgu un neatlīdzinātu atbalstu efekts.

- 100 Tādējādi Pirmās instances tiesa pareizi ir nolēmusi, ka, tā kā agrāk pieņemtais lēmums attiecās uz atbalsta shēmu, nevis individuālu atbalstu, kas nozīmē, ka to naudas summu noteikšana, kuras ir jāatmaksā no minētās shēmas labumu guvušajām personām, ir jāveic Itālijas Republikai, *ACEA* un *AEP* procedūrā, kuras ietvaros tika pieņemts apstrīdētais lēmums, ir jāpaziņo Komisijai atmaksājamās naudas summas apmērs un attiecīgā gadījumā naudas summas, kuras ir atmaksātas saistībā ar agrāk saņemto atbalstu, apmērs, lai pierādītu, ka eventuāli nepastāv prettiesiska atbalsta kumulācija.
- 101 Tā kā šāda informācija nav darīta zināma Komisijai, no tā izriet, ka Pirmās instances tiesai nevar pārnest, ka tā ir uzskatījusi, ka šajā lietā Komisijai nebija precīzi jānosaka agrāk saņemtā atbalsta, kuru bija saņēmusi *ACEA*, apmērs, pirms apturēt attiecīgā atbalsta sniegšanu, pamatojoties uz judikatūru lietā *TWD/Komisija*.
- 102 Visbeidzot, tā kā no Tiesas judikatūras izriet, ka pietiek ar to, ka Komisija pierāda, ka strīdīgais atbalsts var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm un izkropļot konkurenci (iepriekš minētais rīkojums lietā *Iride* un *Iride Energia/Komisija*, 72. punkts), Pirmās instances tiesa pareizi ir nolēmusi, ka šajā lietā Komisijai nebija jāveic konkrēta un detalizēta no attiecīgā atbalsta izrietošo priekšrocību pārbaude, īpaši atsaucoties uz *AEP* un *ACEA* stāvokli attiecīgajā tirgū, salīdzinot ar to konkurentiem un Kopienas tirdzniecības plūsmām.

- 103 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, jākonstatē, ka Pirmās instances tiesas argumentācijā nav pieļauta neviena kļūda tiesību piemērošanā un ka tādējādi otrā pamata otrā daļa ir jānoraida.

Par otrā pamata trešo daļu attiecībā uz pārsūdzētajā spriedumā ietvertā pamatojuma pretrunīgumu un nepietiekamību

— Lietas dalībnieku argumenti

- 104 *AEP* norāda, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 179. punktā atzina, ka nevar pārliecinoši apgalvot, ka *ACEA* ir saņēmusi ar Līguma noteikumiem nesaderīgu atbalstu. Tādējādi *AEP* nesaprot, kāpēc šī sprieduma nākamajā punktā Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka Komisijas pamatojumam pietika *ACEA* finanšu ziņojumā ietvertā norāde par konkrētas naudas summas atmaksas eventuālo iespējamību.
- 105 *AEP* pārsūdzētā sprieduma 186. punktu uzskata par neskaidru un tā 187. punktu par neizskaidrotu un nepamatotu. Turklāt šī sprieduma 188. punkts neesot pamatots.
- 106 Šajā ziņā *AEP* piebilst, ka tiktāl, ciktāl Pirmās instances tiesas šajos punktos sniegtā argumentācija nozīmē, ka tā uzskatīja, ka Komisija no Itālijas Republikas nav saņēmusi vajadzīgo informāciju, lai veiktu pārbaudi, Pirmās instances tiesai bija jāatbild uz tiesas sēdē izvirzīto argumentu par to, ka šādā gadījumā Komisija nevar pieņemt lēmumu, pamatojoties tikai uz tās rīcībā esošo informāciju, bet tai ir jāievēro Regulas

Nr. 659/1999 5. pantā paredzētā procedūra. Taču Pirmās instances tiesa neesot atbildējusi uz šo argumentu.

— Tiesas vērtējums

¹⁰⁷ Šī sprieduma 77. punktā tika atgādināts, ka Pirmās instances tiesai noteiktais pienākums pamatot savus spriedumus nenozīmē, ka tai izsmeļoši ir jāatbild uz visiem lietas dalībnieku izteiktajiem argumentiem, un ka pamatojums ir pietiekams, ja tas ieinteresētajām personām ļauj uzzināt iemeslus, kuru dēļ tika veikti attiecīgie pasākumi, un Tiesai gūt pietiekamu informāciju, lai veiktu savu pārbaudi.

¹⁰⁸ Šajā lietā pietiek, pirmkārt, konstatēt, ka Pirmās instances tiesas sniegtā argumentācija ir skaidra un saprotama un ka tā ļauj gan *AEP* un *Electrabel* uzzināt iemeslus, kuru dēļ Pirmās instances tiesa ir noraidījusi šo pamatu, gan Tiesai gūt pietiekamu informāciju, lai veiktu savu pārbaudi.

¹⁰⁹ It īpaši jānorāda, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 180. punktā ir izskaidrojusi, kāpēc, tāsprāt, Komisija varēja uzskatīt — neņemot vērā šī sprieduma 179. punktā izvērtētos *AEP* argumentus —, ka *ACEA* bija saņēmusi agrāk saņemtu prettiesisku atbalstu. Turklāt no pārsūdzētā sprieduma 186.–188. punkta nepārprotami izriet, ka Pirmās instances tiesa tajos ir izklāstījusi judikatūras lietā *TWD*/Komisija interpretāciju.

- 110 Otrkārt, no lietas materiāliem izriet, ka *AEP* šī sprieduma 106. punktā minēto argumentu ir izvirzījusi nevis rakstveida procedūras stadijā Pirmās instances tiesā, bet pirmo reizi to minējusi Pirmās instances tiesā notikušajā tiesas sēdē, kā *AEP* to pati ir atzinusi. Šādos apstākļos jāuzskata, ka runa ir par jaunu argumentu attiecībā uz apstrīdētā lēmuma atcelšanu.
- 111 Šajā ziņā no lietas materiāliem izriet, ka šis arguments nepapildina iepriekš tieši vai netieši prasības pieteikumā minēto argumentu, kuram ir cieša saikne ar to. Saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 48. panta 2. punktu tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesību vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā (šajā ziņā skat. 2009. gada 12. novembra spriedumu lietā C-564/08 P *SGL Carbon*/Komisija, 20.–34. punkts).
- 112 Tādējādi, tā kā šī sprieduma 106. punktā minētais arguments nav saistīts ar jauniem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā, Pirmās instances tiesai nevar pār-mest, ka tā *expressis verbis* nav atbildējusi uz šo argumentu.
- 113 Turklāt tiktāl, ciktāl *AEP* pirmo reizi šo argumentu ir izvirzījusi rakstveida proce-dūrā Tiesā, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, ja lietas dalībniekam ļautu pirmo reizi izvirzīt tādu pamatu Tiesā, kuru viņš nav izvirzījis Pirmās instances tiesā, tad tas nozīmētu, ka viņam ir atļauts vērsties Tiesā ar plašāku strīdu nekā izskatījusi Pirmās instances tiesa. Apelācijas tiesvedībā Tiesas kompetencē principā ir vienīgi pārbaudīt, kā Pirmās instances tiesa ir izvērtējusi tajā apspriestos pamatus (skat. it īpaši 2009. gada 10. septembra spriedumu lietā C-97/08 P *Akzo Nobel* u.c./Komisija, Krājums, I-8237. lpp., 38. punkts, kā arī iepriekš minēto rīkojumu lietā *Iride* un *Iride Energia*/Komisija, 32. punkts).

- 114 Tādējādi otrā pamata trešā daļa ir jānoraida un līdz ar to pilnībā ir jānoraida otrais pamats.
- 115 No tā izriet, ka apelācijas sūdzība ir pilnībā jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 116 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi, lai *AEP* atlīdzina tiesāšanās izdevumus un tā kā sabiedrībai *AEP* spriedums nav labvēlīgs, jāpiespriež *AEP* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Turklāt, tā kā sabiedrībai *Electrabel* spriedums nav labvēlīgs, jāpiespriež tai segt savus izdevumus pašai.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) **apelācijas sūdzību noraidīt;**
- 2) ***AceaElectrabel Produzione SpA* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;**
- 3) ***Electrabel SA* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

[Paraksti]